

**INSTITUTUL DE MATEMATICA
"SIMION STOILOW"
AL ACADEMIEI ROMANE**

**PREPRINT SERIES OF THE INSTITUTE OF MATHEMATICS
OF THE ROMANIAN ACADEMY**

ISSN 0250 3638

Cvasiidentitățile buclei Moufang nilpotente

by

Vasile I. Ursu

Preprint nr. 2/2006

BUCUREȘTI

Cvasiidentitățile buclei Moufang nilpotente

by

Vasile I. Ursu*

July, 2006

* Institute of Mathematics "Simion Stoilow" of the Romanian Academy, P.O. Box 1-764, 014700 Bucharest, Romania.
E-mail address: vasile.ursu@imar.ro

Cvasiidentitățile buclei Moufang nilpotente

Vasile I. Ursu

Una din direcțiile principale ale teoriei cvasivarietăților sistemelor algebrice este cercetarea bazei cvasiidentităților clasei concrete de sisteme algebrice, inițiată de A.I. Malițev ([1], [2]). Un rezultat important, în acest sens, pentru clasa de grupuri este obținut de A.Iu. Olișanskii [3]: un grup finit are bază finită de cvasiidentități dacă și numai dacă fiecare subgrup sylow al lui este abelian. În demonstrația acestei afirmații s-a stabilit că cvasiidentitățile grupului finit ce conține un subgrup nilpotent necomutativ nu are bază de cvasiidentități de la un număr finit de variabile. A.I. Budkin în [4] a obținut un rezultat analogic: dacă un grup fără torsiuni conține un subgrup nilpotent neabelian și rangurile subgrupurilor abeliene ale lui în totalitate sunt mărginite, atunci cvasiidentitățile acestui grup nu au bază finită de cvasiidentități de la un număr finit de variabile. În [5] autorul a obținut un rezultat similar pentru bucle Moufang comutative: o buclă Moufang comutativă finit generată are bază finită de cvasiidentități dacă și numai dacă ea este un grup abelian finit.

În această lucrare, folosind ideile lucrărilor menționate și tehnica combinată de asocieri și comutatori pentru bucle Moufang nilpotente, s-a demonstrat că dacă o buclă Moufang conține o subbuclă nilpotentă neasociativă sau necomutativă, atunci cvasiidentitățile acestei bucle nu au bază finită de cvasiidentități de la un număr finit de variabile. În particular, bucla Moufang nilpotentă are bază finită de cvasiidentități dacă și numai dacă ea este un grup abelian cu exponent finit sau ea este un grup abelian cu exponent infinit în care nu pot fi incluse izomorfic doar un număr finit de grupuri ciclice de putere număr prim ce nu se conțin izomorfic unul în altul. De asemenea a fost stabilită condiția de egalitate a unei cvasivarietăți și a unei varietăți, ambele generate de aceeași buclă Moufang nilpotentă, și s-a determinat puterea lăței subcvasivarietăților varietății de bucle Moufang local nilpotente.

Rezultatele formulate mai sus pun în evidență următoarea ipoteză: cvasiidentitățile unei bucle nilpotente neasociative sau necomutative nu au bază finită. În acest context, de asemenea menționăm că problema existenței bazei finite pentru identitățile buclei nilpotente (finite) deocamdată nu este rezolvată.

1. Definiții, rezultate preliminare, observații și notații.

Vom utiliza unele noțiuni și rezultate întâlnite la R.H. Bruck [6].

Bucla Moufang (BM) se numește o algebră $L = \langle L, \cdot, {}^{-1} \rangle$ de tipul $\langle 2, 1 \rangle$ operațiile și elementele căreia satisfac următoarele identități

$$(1) \quad x(y \cdot xz) = (xy \cdot x)z.$$

$$(2) \quad x^{-1} \cdot xy = y = yx \cdot x^{-1},$$

unde prin x^{-1} notăm rezultatul operației unare aplicată elementului x .

Observăm că identitatea (2) implică identitatea $y \cdot (x^{-1})^{-1} = yx$, care la rândul ei implică identitatea $(x^{-1})^{-1} = x$, cu ajutorul căreia din (2) se deduce identitatea

$$(3) \quad x \cdot x^{-1}y = y = yx^{-1} \cdot x.$$

Pentru un anumit element $x \in L$ notăm $e = x^{-1} \cdot x$. Atunci conform identităților (1) și (2) vom avea

$$ye = x^{-1} \cdot x(ye) = x^{-1}[x \cdot y(xx^{-1})] = x^{-1}[(xy \cdot x)x^{-1}] = x^{-1} \cdot xy = y$$

pentru orice $y \in L$. De aici $e = y^{-1} \cdot y$ și, prin urmare, e nu depinde de elementul x . Atunci, ținând seama de (3),

$$e \cdot y = yy^{-1} \cdot y = y$$

pentru orice $y \in L$, deci e este element unitate al BM L . În continuare BM L va fi cercetată în signatura $\langle \cdot, ^{-1}, e \rangle$, formată din trei simboluri operaționale, respectiv, binar, unar și nular, și se va nota simplu prin L .

BM este diasociativă, adică orice subbuclă din ea generată de două elemente este asociativă ([6], teorema Moufang).

Pentru elementele x, y și z din BM L asociatorul $[x, y, z]$ și comutatorul $[x, y]$ se definesc respectiv de egalitățile $[x, y, z] = (x \cdot yz)^{-1} \cdot (xy \cdot z)$ și $[x, y] = (yx)^{-1} \cdot (xy)$.

Asociant-comutantul BM L se numește subbucla generată în L de toți asociatorii și comutatorii din L și vom nota-o prin L' sau $[L, L]$. Mulțimea

$$Z(L) = \{x \in L \mid [x, y, z] = e, [x, y] = e \text{ pentru orice } z \in L\}$$

se numește centrul BM L .

Pentru orice subbuclă H din bucla L prin $[H, A]$ vom nota subbucla generată în L de toate elementele de forma $[h, x, y]$ și $[h, x]$, unde $h \in H, x, y \in L$.

Subbucla H a BM L se numește normală în L dacă $xH = Hx, x \cdot yH = xy \cdot H$ pentru orice $x, y \in L$. Ușor de convins că asociant-comutantul L' și orice subbuclă a BM L , conținută în centrul $Z(L)$, sunt normale în L .

Prin ipoteză de inducție se definesc asociatori-comutatorii speciali de multiplicitatea $n : x_1$ este asociator-comutator special de multiplicitatea 1; dacă u este asociator special de multiplicitatea n în care sunt incluse strict i_n variabile, atunci $[u, x_{i_n+1}, x_{i_n+2}]$ este asociator-comutator special de multiplicitatea $n+1$.

BM L se numește (central-)nilpotentă de clasa n sau n -nilpotentă dacă pentru orice valori din L ale variabilelor valoarea oricărui asociator-comutator special de multiplicitatea $n+1$ este egală cu elementul unitate e , însă valoarea a cel puțin unui asociator-comutator special de multiplicitatea n este diferită de e .

Conform lui [7] în orice buclă Moufang nilpotentă de clasa 2 sunt adevărate identitățile

$$(4) \quad [x, y, z] = [y, z, x] = [y, x, z]^{-1},$$

$$(5) \quad [x \cdot y, z, t] = [x, z, t][y, z, t],$$

$$(6) \quad [x^m, y, z] = [x, y, z]^m,$$

$$(7) \quad [x, y, z]^6 = e,$$

$$(8) \quad [xy, z] = [x, z][y, z][x, y, z]^3$$

și

$$(9) \quad [x^m, y] = [x, y]^m,$$

$$(10) \quad [x, y] = [y, x]^{-1},$$

deoarece BM este diasociativă.

În baza identităților (4)-(10) evident în orice BM 2-nilpotente sunt adevărate următoarele implicații de identități

$$\begin{aligned} [x, y]^{p^k} = e & \mid= [x^{p^{k-1}}, y]^p = e, \\ [x, y, z]^6 = e & \mid= [x^2, y, z]^3 = e \wedge [x^3, y, z]^2 = e, \\ [x, y, z]^{2^k} = e & \mid= [x, y, z^{2^{k-1}}]^2 = e, \\ [x, y, z]^{3^k} = e & \mid= [x, y, z^{3^{k-1}}]^3 = e, \\ [x, y, z]^2 = e \& [x, y] = e & \mid= [x, y, z] = e, \\ x^2 = e & \mid= [y, z] = e, \\ x^2 = e & \mid= [y, z, t] = e, \\ x^{p^k} = e & \mid= [y, z, t] = e \end{aligned}$$

pentru orice număr prim $p \geq 5$ și $k = 1, 2, \dots$. De unde ușor ne dăm seama că orice buclă Moufang nilpotentă (BMN) neasociativă sau necomutativă conține o subbuclă nilpotentă de clasa 2 neasociativă sau necomutativă în care sunt adevărate identitățile uncea din mulțimile:

$$K_{1,0} = \{[x, y, z] = e\},$$

$$K_{1,p^k} = \{[x, y, z] = e, [x, y]^{p^k} = e\}.$$

unde numărul prim $p \geq 2$ și $k = 1, 2, \dots$,

$$K_{2,0} = \{[x, y, z]^2 = e\},$$

$$K_{2,2^k} = \{[x, y, z]^2 = e, [x, y]^{2^k} = e\}, k = 1, 2, \dots,$$

$$K_{3,0} = \{[x, y, z]^3 = e\},$$

$$K_{3,3^k} = \{[x, y, z]^3 = e, [x, y]^{3^k} = e\}, k = 0, 1, 2, \dots,$$

$$K_{2,2^m}^k = \{x^{2^k} = e, [x, y, z]^2 = e, [x, y]^{2^m} = e\}, 1 \leq m \leq k = 2, 3, \dots,$$

$$K_{3,3^m}^k = \{x^{3^k} = e, [x, y, z]^3 = e, [x, y]^{3^m} = e\}, 0 \leq m \leq k = 1, 2, \dots,$$

$$K_{1,p^m}^k = \{x^{p^k} = e, [x, y, z] = e, [x, y]^{p^m} = e\}, k = 1, 2, \dots$$

pentru numărul prim $p \geq 3$ și pentru $k = 2, 3, \dots$ și $m = 1, \dots, k$. Notăm varietățile definite de identitățile acestor mulțimi respectiv cu $\mathfrak{R}_{1,0}, \mathfrak{R}_{1,p^k}, \mathfrak{R}_{2,0}, \mathfrak{R}_{2,2^k}, \mathfrak{R}_{3,0}, \mathfrak{R}_{3,3^k}, \mathfrak{R}_{2,2^m}^k, \mathfrak{R}_{3,3^m}^k, \mathfrak{R}_{1,p^m}^k$. În continuare, dacă $\mathfrak{R}$ este o varietate din această colecție, convenim să notăm prin F_n bucla liberă de rangul n din varietatea $\mathfrak{R}$ cu generatorii liberi $x_1, \dots, x_n$.

2. Leme de bază. În [5] este arătat că dacă partea periodică P a BM comutative finit generate L are exponentul 3^k , atunci subbucla Frattini $\phi(L) = L'P^3$. Vom demonstra la fel că o afirmație analogică este adevărată și pentru BMN.

Lema 1. *Dacă partea periodică P a BMN finit generate L are exponentul p^k , atunci subbucla Frattini $\phi(L) = L'P^p$.*

Demonstrație. La început vom arăta că $\phi(L) \supseteq L'P^p$. Conform teoremei 2.2 din [6] bucla-factor $L/\phi(L)$ este grup abelian, deci $\phi(L) \supseteq L'$. Acum arătăm că $\phi(L) \supseteq P^p$. Admitem prin absurd că există așa element $x \in P$ încât $x^p \notin \phi(L)$. Intrucât intersecția tuturor subbuclor maximale ale BMN L coincide cu subbucla Frattini $\phi(L)$ ([6], p.97), există o subbuclă maximală H ce nu conține elementul x^p . Conform proprietății de maximalitate, avem $\langle x, H \rangle = L$. Subbucla $H \supseteq L'$, deci este normală în BMN L . Atunci bucla-factor L/H conține strict subgrupul ciclic $\langle x^p H \rangle$, proimaginea totală în L a căruia conține strict H și nu coincide cu L . Dar așa ceva nu este adevărat, deoarece subbucla H este maximală în L . Prin urmare putem conchide că $\phi(L) \supseteq L'P^p$.

Acum demonstrăm că $\phi(L) \subseteq L'P^p$. În baza incluziunii evidente $L' \subseteq L'P^p$, subbucla $L'P^p$ este normală în L . Cercetăm bucla-factor $L/L'P^p = \bar{L}$. $\bar{L}$ este grup abelian finit generat cu elemente numai de ordinul p sau ∞ . Conform teoremei 8.1.2 [8], $\bar{L}$ se descompune într-un produs direct de grupuri ciclice de ordinul p sau infinit. Însă subbucla Frattini a produsului direct de grupuri abeliene este produsul subbuclor Frattini ale factorilor lui [10], deaceia este subbuclă unitate în $\bar{L}$. Acum pentru morfismul natural $\varphi : L \rightarrow \bar{L}$, conform

lemei 2.1 din [6] (p.97), $\varphi(\phi(L)) \subseteq \phi(\varphi(L))$, de unde obținem $\phi(L) \subseteq L'P^p$. Lema este demonstrată.

Corolaru 1. *Subbucla Frattini a BM libere n -nilpotente F_m de rangul m coincide cu asociant-comutantul F'_m .*

Intr-adevăr, conform lui (7) și faptului că bucla-factor F_m/F'_m este grup abelian liber, toate elementele periodice se conțin în asociant-comutantul F'_m .

Lema 2. *Fie $F_n = F_n(x_1, \dots, x_n)$ -BM liberă 2-nilpotentă cu generatori liberi $x_1, \dots, x_n$. Atunci asociant-comutantul F'_n buclei $F_n = F_n(x_1, \dots, x_n)$ este generat de mulțimea*

$$\{[x_i, x_j, x_k], [x_l, x_p] \mid 1 \leq i < k \leq n, 1 \leq l < p \leq n\},$$

formată de C_n^3 asociatori și de C_n^2 comutatori, adică de $C_n^3 + C_n^2 = n(n^2 - 1)/6$ elemente.

Demonstrație. Conform identităților (4) - (10), ce sunt adevărate în bucla Moufang nilpotentă liberă F_n , orice asociator $[x, y, z]$ sau comutator $[x, y]$ se reprezintă ca produsul unor asociatori și comutatori de generatorii $x_1, \dots, x_n$. Totodată observăm că numărul asociatorilor de forma $[x_l, x_j, x_k]$ și comutatorilor de forma $[x_i, x_p]$, ($1 \leq i < j < k \leq n$, $1 \leq l < p \leq n$) este egal cu suma dintre numărul total de combinații de 3 elemente din n elemente și numărul total de combinații de 2 elemente din n elemente:

$$C_n^3 + C_n^2 = \frac{n!}{3!(n-3)!} + \frac{n!}{2!(n-2)!} = \frac{n(n^2 - 1)}{6}.$$

Lema este demonstrată.

Lema 3. *Fie varietatea $\mathfrak{R}$ o varietate de BMN de clasa 2 în care sunt adevărate identitățile $[x, y, z]^p = e$ și $[x, y]^p = e$, iar $F_n = F_n(x_1, \dots, x_n)$ -BM $\mathfrak{R}$ -liberă cu generatori liberi $x_1, \dots, x_n$. Atunci:*

a) $F'_n \cap F_n^{p^k} = \langle e \rangle$, $k = 1, 2, \dots$;

b) pentru $n < 10m + 1$ în asociant-comutantul F'_n există un așa element u care nu poate fi reprezentat sub forma

$$(11) \quad [y_1, y_2] \dots [y_{2m-1}, y_{2m}][y_1, y_2, y_3] \dots [y_{3m-2}, y_{3m-1}, y_{3m}];$$

c) pentru $m \geq n(n^2 - 1)/6$ orice element din F'_n poate fi reprezentat sub forma (11).

Demonstrație. a) Fie $z \in F'_n \cap F_n^{p^k}$, atunci $z \in F'_n$ și $z \in F_n^{p^k}$. Intrucât BM este diasociativă, pentru orice elemente $x, y \in F_n$ avem

$$(xy)^{p^k} = xyxy \dots xy = x^2y^2 \dots xy[y, x] = x^3y^3xy \dots xy[x, y]^3 = \dots =$$

$$x^{p^k}y^{p^k}[x, y]^{1+2+\dots+p^k-1} = x^py^p[x, y]^{p^k(p^k-1)/2} = x^{p^k}y^{p^k},$$

adică în bucla F_n este adevărată identitatea $(xy)^{p^k} = x^{p^k} y^{p^k}$. Conform acestei identități și incluziunii $F_n^p \subseteq Z(F_n)$, elementul z poate fi reprezentat sub forma

$$z = x_1^{p^k \alpha_1} \dots x_n^{p^k \alpha_n},$$

unde α_i este suma exponenților lui x_i în înscrisura inițială a lui z . Avînd în vedere că orice egalitate de elemente în bucla $\mathfrak{R}$ -liberă F'_n este o identitate și că $z \in F'_n$, din ultima egalitate, pentru fiecare $i \leq n$, prin înlocuirea elementelor x_j cu e , $j \neq i$, $j \leq n$ obținem $x_i^{p^k \alpha_i} = e$, iar de aici $z = e$.

b) Presupunem prin absurd că orice element din F'_n poate fi reprezentat sub forma (11).

Arătăm acum că pentru orice elemente $a, b \in F'_n F_n^p$ este adevărată implicația

$$aF'_n F_n^p = bF'_n F_n^p \rightarrow [a, x, y] = [b, x, y] \text{ și } [a, x] = [b, x].$$

Intr-adevăr, fie adevărată partea stîngă a acestei implicații, adică $aF'_n F_n^p = bF'_n F_n^p$. Atunci $a = bz$ unde $z \in F'_n F_n^p \subseteq Z(F_n)$ și vom avea

$$[a, x, y] = [bz, x, y] = [b, x, y], [a, x] = [bz, x] = [b, x].$$

Buclo-factor $F_n/F'_n F_n^p$ este grup abelian liber cu exponentul p și n generatori. Prin urmare are exact p^n elemente diferite. De aici conchidem că în bucla F_s asociatorul $[x, y, z]$ poate avea cel mult p^{3n} valori diferite, iar comutatorul $[x, y]$ - cel mult p^{2n} valori diferite.

Intrucît orice element din asociant-comutantul F'_s poate fi reprezentat sub forma (11), avem că $|F'_s| \leq p^{3sm} \cdot p^{2sm} = p^{5sm}$, iar pe de altă parte, conform lemei 2,

$$|F'_s| = p^{\varepsilon C_s^3} \cdot p^{\delta C_s^2} = p^{\varepsilon C_s^3 + \delta C_s^2} = p^{\varepsilon \frac{s(s-1)(s-2)}{6} + \delta \frac{s(s-1)}{2}} \geq p^{s(s-1)/2},$$

unde $s > 5$ și $\varepsilon = \delta = 1$ dacă bucla F_s este neasociativă și necomutativă, $\varepsilon = 1$ și $\delta = 0$ dacă bucla F_s este comutativă și $\varepsilon = 0$ și $\delta = 1$ dacă bucla F_s este asociativă. De unde, pentru $n = s > 10m + 1$, obținem în bucla F_n contradicție.

c) Afirmatia rezultă direct din lema 2.

Lema este demonstrată.

Corolarul 2. *Dacă varietatea $\mathfrak{R}$ este una din varietățile de bucle Moufang neasociative sau necomutative nominalizate în secțiunea 1, atunci pentru bucla $\mathfrak{R}$ -liberă afirmațiile din lema 4 sunt adevărate.*

Lema 4. *Fie K o clasă de bucle Moufang și $C = \langle x_1, x_2, \dots \mid u_i(x_1, \dots, x_n) = e, i \in I \rangle$ o buclă Moufang cu generatorii $x_1, x_2, \dots$ și relațiile de definire $u_i = e, i \in I$. Buclo C aparține cvasivarietății generate de clasa de bucle K dacă și numai dacă pentru orice element $u \in C, u \neq e$ există un omomorfism φ ce aplică C pe o buclă din clasa K astfel încât $u^\varphi \neq e$.*

Demonstrație. Intr-adevăr, dacă toate elementele neunitate din bucla Moufang C sunt aproximabile de bucle din clasa K , atunci C este izomorf inclusă

într-un produs cartezian de bucle din K , adică L aparține cvasivarietății $Q(K)$ generată de clasa de bucle K .

Invers, fie $C \in Q(K)$ și presupunem că un careva element $u \in C, u \neq e$ nu poate fi aproximabil de bucle din K . Atunci formula

$$\bigwedge_{i \in I} u_i = e \rightarrow u = e$$

este adevărată în orice buclă din K . Conform teoremei lui Malițev (vezi Teorema 7.1.1 din [9]) bucla Moufang C este o subbuclă a unui produs filtrat $\prod_{j \in J} B_j/D$ de

bucle $B_j \in K, j \in J$ generat de elementele $x_1 = (b_{1j})D, x_2 = (b_{2j})D, \dots$. Conform definiției produsului filtrat mulțimea $J_0 = \{j \in J \mid u_i(b_{1j}, \dots, b_{n_i j}) = e, i \in I\}$ aparține filtrului D . Înșă pentru orice $j \in J_0$ relațiile $u_i(j) = u_i(b_{1j}, \dots, b_{n_i j}) = e, i \in I$, adevărate în bucla $B_j \in K$, implică egalitatea $u(j) = u(b_{1j}, \dots, b_{n_j j}) = e$, deci avem $\{j \in J \mid u(b_{1j}, \dots, b_{n_j j}) = e\} \supseteq J_0$ și, prin urmare, această mulțime aparține filtrului D . Așadar, în C este adevărată egalitatea $u(x_1, \dots, x_n) = e$; contradicție. Lema este demonstrată.

3. Baza cvasiidentităților.

Teorema 1. *Dacă bucla Moufang L conține o subbuclă nilpotentă neasociativă sau necomutativă, atunci cvasiidentitățile adevărate în L nu au bază de cvasiidentități de la un număr finit de variabile.*

Demonstrație. Fie $\mathfrak{R}$ una din varietățile descrise în secțiunea 1 și $t > 1$ un număr natural, $m = t(t^2 - 1)/6$, iar pentru acest t fixăm un număr natural n astfel încât $n > 10m + 1$. Fie $F_n^j = F_n^j(x_1^j, \dots, x_n^j), j \in J$ cu $|J| > |L|$, o colecție de BMN $\mathfrak{R}$ -libere de rangul n și $A_n = \prod_{j \in J} F_n^j$ - produsul lor cartezian. Conform

lemei 3, pentru fiecare $j \in J$ în asociant-comutantului buclei F_n^j se va găsi astfel de element $u^j = u^j(x_1, \dots, x_n)$, pe care îl fixăm, încît el nu poate fi reprezentat sub forma (11). Notăm cu u_j elementul din A_n pentru care $u_j(j) = u^j, u_j(i) = e$ oricare ar fi $i \in J \setminus \{j\}$, iar cu B subbucla generată în A_n de colecția de elemente $u_j u_i^{-1} \in A_n$, pentru toți $i, j \in J$ cu $i \neq j$. Este clar că elementele $u_j, j \in J$ aparțin asociant-comutantului $A'_n \subseteq Z(A_n)$, deci subbucla B este normală în A_n . Fie φ morfismul natural de la A_n pe bucla factor $C_n = A_n/B$, atunci în C_n este un astfel de element neunitate v încît $v = \varphi(u_j) \neq e$ pentru un $j \in J$. Notăm cu D_n BMN reprezentată în varietatea $\mathfrak{R}$ astfel:

$$D_n = \langle x_i^l, l \in J, i = 1, \dots, n \mid [x_i^l, x_j^p, x_k^r] = e \text{ pentru}$$

$$1 \leq i < j < k \leq n \wedge (l \neq p \vee p \neq r \vee r \neq l),$$

$$[x_i^l, x_j^p] = e \text{ pentru } 1 \leq i < j \leq n \wedge (l \neq p), u^l = u^p \text{ pentru } p \neq l, p, r \in J \rangle$$

,unde u^l (sau u^p) sunt aceleași elemente fixate mai sus. Este clar că $C_n = D_n$, unde prin egalitate se subînțelege izomorfism.

Arătăm acum că orice subbuclă din C_n , generată de t generatori, aparține cvasivarietății $Q(F_n^j)$. Intr-adevăr, fie subbucla $N \subseteq C_n$ generată de t generatori, iar K - proimaginea minimală a subbuclei N prin morfismul φ . Evident că K este generată de t generatori. Arătăm că $B \cap K \subseteq K'$. Intr-adevăr, fie că există așa element $b \in B \cap K$ încât $b \notin K'$. Dacă admitem că $b \in \Phi(K)$, conform lemei 1, $b = cd$ unde $c \in K$, $d \in P(K)^p$. De aici, $d = c^{-1}b \in A'_n$. Așadar $d \in A_n^p$ și $d \in A'_n$. Însă, conform lemei 3 a), rezultă $A'_n \cap A^p = \langle e \rangle$. Deci $d = e$ și obținem $b = c \in K'$; contradicție. Prin urmare, $b \notin \phi(K)$, adică b nu este negenerator în K . Atunci există în K o subbuclă maximală H încât $b \notin H$ și $K = (B \cap K)H$, de unde rezultă $K^\varphi = H^\varphi$. Astfel am obținut că K nu este proimagine minimală a lui N prin φ ; contradicție. Așadar $B \cap K \subseteq K'$. Conform lemei 3 c), fiecare element din K' se reprezintă sub forma (11). Prin urmare, $B \cap K = \langle e \rangle$, dar aceasta implică $K \cong N$, de unde rezultă $N \in Q(F_n^j)$.

Conform ipotezei teoremei varietatea $V(L)$ generată de BM L conține o subvarietate de BMN, deci conține și o varietate $\mathfrak{R}$ (din secțiunea 1). Teorema va fi demonstrată dacă vom arăta că pentru orice număr natural t există o BMN C astfel încât orice subbuclă din C , generată de t elemente, aparține cvasivarietății $Q(L)$, dar însăși bucla C nu aparține lui $Q(L)$. Arătăm acum că astfel de buclă poate fi considerată bucla C_n . Deja s-a arătat că orice subbuclă din C_n generată de t elemente aparține cvasivarietății $Q(F_n) \subseteq Q(L)$, unde $F_n = F_n(x_1, \dots, x_n)$ este bucla liberă de rangul n din varietatea $\mathfrak{R}$. Demonstrăm acum că bucla C_n nu aparține cvasivarietății $Q(L)$. Deoarece $C_n \cong D_n$, conform lemei 4, este suficient de arătat că C_n nu este inclusă izomorfic nici într-o putere carteziană a buclei L .

Presupunem că $C_n \in Q(L)$, deci și $D_n \in Q(L)$. Conform lemei 4, există morfismul de bucle $\psi : D_n \rightarrow L$ astfel că $\psi(v) \neq e$. Pentru fiecare $i \in J$ prin π_i și $\bar{\pi}_i$ notăm endomorfismele buclei A_n definite de condițiile

$$\pi_i(u)(j) = \begin{cases} u(i) & \text{amp; dacă } i = j, \\ e & \text{amp; dacă } i \neq j \end{cases} \quad \text{și} \quad \bar{\pi}_i(u)(j) = \begin{cases} e & \text{amp; dacă } i = j, \\ u(j) & \text{amp; dacă } i \neq j \end{cases}$$

pentru orice element $u = (u(j)|j \in J) \in A_n = \prod_{j \in J} F_n^j$. Analizăm acum următoarele două cazuri posibile.

1. Pentru orice indice $i \in J$ are loc $\psi\varphi\pi_i(A_n) \not\subseteq \psi\varphi\bar{\pi}_i(A_n) \subseteq L$.

În acest caz pentru orice indice $i \in J$ există un așa element $a_i \in \psi\varphi\pi_i(A_n)$ și $a_i \notin \psi\varphi\bar{\pi}_i(A_n)$. Cercetăm mulțimea formată din aceste elemente - $\{a_i | i \in J\}$. Deoarece pentru $j \neq i$, $\pi_j(A_n) \subset \bar{\pi}_i(A_n)$, rezultă $a_i \notin \pi_j(A_n)$ și deci $a_i \neq a_j$. De aceea submulțimea $\{a_j | j \in J\} \subseteq L$ are puterea cardinală egală cu $|J|$, adică mai mare ca puterea cardinală a mulțimii L ce o conține; contradicție.

2. Există un indice $i \in J$ astfel nct $\psi\varphi\pi_i(A_n) \subseteq \varphi\bar{\pi}_i(A_n)$.

Atunci vom avea

$$\begin{aligned} \psi([\varphi\pi_i(A_n), \varphi\pi_i(A_n)]) &= [\psi\varphi\pi_i(A_n), \psi\varphi\pi_i(A_n)] \subseteq [\psi\varphi\bar{\pi}_i(A_n), \psi\varphi\pi_i(A_n)] = \\ \psi\varphi([\bar{\pi}_i(A_n), \pi_i(A_n)]) &= \langle e \rangle \end{aligned}$$

și, deoarece $v = \varphi(u_i) \in [\varphi\pi_i(A_n), \varphi\pi_i(A_n)]$, rezultă $\psi(v) = e$, ceea ce contrazice ipoteza $\psi(v) \neq e$. Teorema este demonstrată.

Corolarul 3. *Cvasivarietatea generată de o buclă Moufang nilpotentă L are bază finită de cvasiidentități dacă și numai dacă L este un grup abelian și are exponent finit sau are exponentul infinit și numărul de grupuri ciclice de putere număr prim, ce nu se conțin izomorfic unul în altul, neincluse izomorfic în L este finit.*

Intr-adevăr, dacă cvasivarietatea $Q(L)$ generată de BMN L are bază finită de cvasiidentități, atunci conform teoremei 1, L este grup abelian. Nu este greu de observat (vezi [11]) că cvasivarietatea $Q(L)$ formată numai din grupuri abeliene are bază finită dacă și numai dacă: a) cvasivarietatea $Q(L)$ nu conține grupul ciclic infinit Z și conține numai un număr finit de grupuri ciclice de putere număr prim $-Z_{p_i^{m_i}}$, $i = 1, \dots, n$, adică cvasivarietatea $Q(L)$ coincide cu varietatea $V(L)$ generată de bucla L cu exponent finit, care evident este definită de identitatea

$$x^{p_1^{m_1} \dots p_1^{m_n}} = e.$$

b) cvasivarietatea $Q(L)$ conține grupul ciclic infinit Z și nu conține numai un număr finit de grupuri ciclice (ce nu se conțin izomorfic unul în altul) $Z_{p_i^{m_i}}$ ($i = 1, \dots, n$), deci, evident, cvasivarietatea $Q(L)$ este definită de cvasiidentitățile

$$x^{p_i^{m_i+1}} = e \rightarrow x^{p_i^{m_i}} = e, i = 1, \dots, n.$$

Observăm, de asemenea, că este adevărată și următoarea afirmație.

Corolarul 4. *Cvasivarietatea generată de BMN L coincide cu varietatea generată de BMN L dacă și numai dacă L este un grup abelian cu exponent finit.*

Aplicație. Fie $\mathfrak{S}$ o varietate de BM care conține BMN neasociative sau necomutative și fie $\mathfrak{R}$ subvarietatea formată numai din $\mathfrak{S}$ -bucle Moufang nilpotente de clasa ce nu întrece 2 în care sunt adevărate identitățile

$$[x, y, z]^p = e, [x, y]^p = e,$$

unde p este un număr prim potrivit, iar F o buclă $\mathfrak{R}$ -liberă neabeliană de rang finit. Atunci, conform lemei 3 a), bucla-factor 2-nilpotentă finită $L = F/F^{p^2} \in \mathfrak{R}$ nu este grup abelian. În demonstrația teoremei 1 este arătat că pentru orice număr natural t există așa buclă finită $C_{n(t)}$ din varietatea $V(L)$, încât orice subbuclă t -generată din $C_{n(t)}$ se conține în cvasivarietatea $Q(L)$, dar însăși bucla $C_{n(t)}$ nu se conține în cvasivarietatea generată de toate buclele din $V(L)$ de ordinul strict mai mic ca t . Punem $t_l = |L|$ și construim șirul infinit de numere naturale $\{t_i | i \in N = \{1, 2, \dots\}\}$ care verifică condițiile $t_{i+1} = |C_i| + |L|$ (aici și în continuare în loc de $C_{n(t_i)}$ vom scrie C_i).

Demonstrăm că $C_i \notin Q(\{C_j | j \in \{N \setminus \{i\}\})$. Intr-adevăr, dacă nu este așa, atunci conform lemei 4, pentru orice $a \in C_i$, $a \neq e$, există morfismul de bucle

φ din bucla C_i într-o anumită buclă C_j încât $\varphi(a) \neq 1$. Dacă $i < j$, atunci $|\varphi(C_i)| < t_j$ și, deoarece $\varphi(C_i) \subseteq C_j$, $\varphi(C_i) \in Q(L)$. Aceasta înseamnă că elementul a se aproximează de bucla L . Prin urmare, conform aceleiași leme 4, $C_i \in Q(\{L, C_j | 1 \leq j < i\})$. Însă aceasta contrazice definirea lui C_i , întrucât $|C_j| < t_i$, $|L| < t_i$ pentru $j < i$. Pentru fiecare i fixăm cvasiidentitatea Φ_i identic adevărată în cvasivarietatea $Q(\{L, C_j | j \in \{N \setminus \{i\}\})$ și falsă în bucla C_i . Atunci sistemul $\Phi_i, i \in N$ de cvasiidentități este infinit, independent și, în particular, laticea $L_q(\mathfrak{S})$, a tuturor subcvasivarietăților din varietatea $\mathfrak{S}$ are puterea continuului.

Considerăm acum toate buclele din $\mathfrak{S}$ grupuri abeliene. Dacă grupul ciclic infinit $Z \in \mathfrak{S}$, atunci în $\mathfrak{S}$ se conține o colecție de grupuri ciclice de putere primă $Z_{p_i}, i = 1, \dots$ și, prin urmare, $L_q(\mathfrak{S})$ are puterea continuului. Dacă $Z \notin \mathfrak{S}$, atunci $\mathfrak{S}$ este generată de un grup ciclic finit și, deoarece $\mathfrak{S}$ conține un număr finit de grupuri neizomorfe ciclice de puterea număr prim, numărul de subcvasivarietăți diferite din $\mathfrak{S}$ este finit. Așadar s-a demonstrat următoarea afirmație:

Teorema 2. *Pentru orice varietate $\mathfrak{S}$ de bucle Moufang local nilpotente laticea cvasivarietăților din $\mathfrak{S}$ este de puterea continuului sau ea este finită dacă și numai dacă $\mathfrak{S}$ este generată de un grup finit.*

În încheiere, ținând seama de teoremele 1, 2, corolarile 3 și 4, generalizăm rezultatele pentru BMN finit generate prin

Corolarul 5. *Pentru BMN finit generată L sunt echivalente următoarele afirmații: (1) L are bază finită de cvasiidentități; (2) $Q(L) = V(L)$; (3) laticea cvasivarietăților $L_q V(L)$ este finită; (4) L este un grup abelian finit.*

Bibliografie

- [1] Malițev A.I. O vcliucenie asociativnîh sistem v gruppah , I. - Matem. Sb., 6, N2(1939), 331-336.
- [2] Malițev A.I. O vcliucenie asociativnîh sistem v gruppah, II. - Matem. Sb., 8, N2 (1940), 251-263.
- [3] Olishanskii A. Iu. Uslovne tojdestva v conecnîh gruppah. - Sib. Matem., j., 1974, 15, N6, c. 1409-1413.
- [4] Budkin A.I. Cvasitojdestva nilpotentnîh grupp i grupp s odnim opredeli-aiuščim sootnošeniem. - Algebra i logica, 18, N2 (1979), 127-124.
- [5] Ursu V.I. O cvasitojdestvah conecno-porojdennîh commutativnîh lup Moufang. - Algebra i logica, 30, N6 (1991), 726-724.
- [6] Bruck R.H. A survey of binary systems. - Berlin-Heidelberg-New York: Springer Verlag, 1958.
- [7] Ursu V.I. On identities of nilpotent Moufang loops. - Rev. Roumaine Math. Pures Appl., 45(2000), Nr.3, 537-548.

- [8] Kargapolov M.I., Merzliacov. Osnovî teorii grupp. M.: Nauca, 1982.
- [9] Maliţev A.I. Algebraiceskie sistemî. M.: Nauca, 1970.
- [10] Dlab V., Korinek V. The Frattini subgroup of a direct product of groups.
- Chechosl. Math. J. , 10 (1960), 50-58.
- [11] Vinogradov A.A. Cvasimnogoobrazia abelevîh grupp. - Algebra i logica,
5, vp.6 (1965), 15-18.

Vasile I. Ursu
 Institutul de matematică "Simion Stoilow"
 al Academiei Române
 PO Box 1-764, Bucureşti
 Vasile.Ursu@imar.ro